MITÄ OVAT JUMALAN TEOT?

(What Is The Works Of God?)
59-0404 · Los Angeles, California, USA, 4.4.1959

1 Jumala teitä siunatkoon. Istuin juuri tuolla takana, ehkä nauttimassa siitä sanomasta; ihan samoin kuin tekin istutte nauttimassa siitä ja kuunnella, kun veljemme puhuu Pyhän Hengen teoista. Siitä minä haluan kuulla. Siihen minä uskon.

2 Kuulin hänen ilmoittavan, että– että huomenna ollaan jakamassa rukouskortteja. Se tulee tapahtumaan kuuden ja seitsemän välillä huomisiltana– niitä varten, jotka haluavat rukousta puolestaan, että he tulisivat hakemaan rukouskortin niin, että me saamme ihmiset yksi kerrallaan jonoon.

Se [jo] saa ihmisessä jotain aikaan– kun hän saa rukouskortin– heistä paranee– uskoisin, 80 prosenttia siinä paikassa; heti, kun he saavat kortin käteensä niin, että heillä on jotakin, mitä koskettaa.

Veli Bosworth kertoi minulle kerran– hän sanoi… Hän oli jakamassa kortteja puolestani. Ja se on kova paikka sananpalvelijalle, tiedättehän, koska hänellä on paljon ystäviä. Ja hän sanoi: "Kun se… kun sinä annat kortin, ihminen on jo 80 prosenttisesti terve siinä paikassa. Heti, kun hän koskettaa korttia, hän on jo matkalla", hän sanoi.

3 Siitä tulikin mieleeni eräs kerta, uskoisin, että se tapahtui Georgiassa. Siellä oli eräs pikku nainen. Ja auditorio oli täpötäysi. Ja eräs nainen istui siellä etupenkissä– tyypillinen pikkuinen etelävaltiolaisäiti. Hän tunsi sääliä siinä ympärillä kuljeskelevaa naista kohtaan, jolla oli pieni vauva sylissään. Eikä siellä ollut– ei oikein edes paikkaa seistä. Niinpä hän ajatteli, että siitä syystä hän tunsi sääliä tuota pikkunaista kohtaan. Niinpä… Pyhä Henki sanoi hänelle: "Mene rukoilemaan tuon vauvan puolesta."

4 Ja se pysyi niin vahvasti hänen sydämessään, ettei hän päässyt tuosta vakaumuksesta eroon. Niinpä, hetken päästä hän ajatteli: "No, minäpä annan tuolle naisella paikkani, niin että hän pääsee istumaan tuon vauvan kanssa, ja se suo minulle mahdollisuuden saada se pois mielestäni. Ja niinpä… Siis, on parasta totella aina sitä, mitä Pyhä Henki käskee tehdä. Älkää väittäkö vastaan– totelkaa ainoastaan. Te ette ehkä ymmärrä

miksi, mutta tehkää se joka tapauksessa. Jos kyse on Pyhästä Hengestä, niin se on aina oikein.

Niinpä sitten, kun tuo pikkunainen meni siitä taas ohi, hän nousi ja sanoi: ”Sisar, anteeksi, teillä näyttää olevan siinä pieni vauva”. hän sanoi.

Nainen sanoi: ”Kyllä, se on– se on hyvin huonossa kunnossa.” Se on”... minä olen unohtanut mikä sitä vaivasi juuri silloin. Hän sanoi: ”Se on hyvin sairas”, ja sanoi: ”Olemme tuoneet sen… että ehkä, kenties, veli Branham rukoilisi sen puolesta.”

Hän sanoi: ”Näen teidän pitävän rukouskorttia kädessänne.”

Hän sanoi: ”Kyllä, minä– minä toivon, että se kutsutaan rukousjonoon tänä iltana.”

Ja hän sanoi: ”Kultaseni, olisitteko te… näen, että te olette kristitty, antaisitteko te minulle mahdollisuuden keventää sieluni taakkaa, jonka Pyhä Henki on pannut minun päälleni?”

Hän sanoi: ”No mutta, olkaa hyvä. Mistä on kyse?”

Hän sanoi: ”Pyhä Henki haluaa minun rukoilevan tuon vauvan puolesta.” Hän sanoi: ”Panetteko pahaksenne, jos minä rukoilisin saadakseni sen pois mielestäni? Olen seurannut teitä jo puolisen tuntia. Antaisitteko minun tehdä sen, minä annan teille paikkani tässä”, hän sanoi.

Hän sanoi: ”Miksi te– ei teidän tarvitse antaa minulle paikkaanne, rakas ystävä, todellakaan, rukoilkaa vain lapsen puolesta”, hän sanoi.

Ja tuo pikkuäiti pani kätensä tuon lapsen päälle ja lausui muutaman yksinkertaisen rukouksen sanan. Ja hän antoi hänelle paikkansa, ja hän lähti parvelle, voi, vähän jonnekin näin, suunnilleen kaksi parvea ylemmäksi. Ja siellä oli eräs herrasmies, siellä ylhäällä, joka oli juuri nähnyt tuon naisen; hän sanoi: ”Ottakaa tämä paikka.”

5 No, suunnilleen kymmenen minuutin päästä siitä, minä tulin puhumaan muutamaksi hetkeksi. Ja minä sanoin: ”Me kutsumme nyt rukouskortit. Siis, eilisiltana me kutsuimme tietystä paikasta, ja tänä iltana kutsumme jostakin toisesta paikasta”, minä sanoin. Ja siis, minkä Herra sitten paneekin mieleeni, mikä se paikka on. Ja kokoukset ovat tuttuja teille. Ja sillä tavalla minä sitten kutsuin.

Ja sitten sattui niin, että tuota pikkuäitiä onnisti, koska hänen vauvansa oli suunnilleen toinen tai kolmas jonossa. Ja niinpä, kun hän tuli lavalle rukoiltavaksi, –siis totta kai, ja minä tiedän siitä ainoastaan nau-

han perusteella– ymmärrättehän? koska kyse on näystä. Kun se on ohi–siis tarkoitan, niin minä ymmärrän sen. Sitten, Pyhä Henki sanoi tuolle pikkunaiselle, sanoi, kuka hän oli ja sanoi: "Sinä olet tuonut lapsesi tietyn asian takia." Ja hän sanoi sen olevan totta. Mutta Hän [Pyhä Henki] sanoi: "Vauva on jo parantunut. Lapsen päällä on siunaus. Tuolla oli pieni nainen, jolla on tietynvärinen tukka, jolla on ruudullinen leninki. Hän istuu tuolla parvella, aivan tuossa ylhäällä. Herra on juuri parantanut tuon lapsen," Hän sanoi.

6 Näettekö te, miten Pyhä Henki toimii? Tuo nainen ajatteli että, koska minä olen evankelista, voi, minulla on voimaa tehdä tuo parantaminen, niin sen pitäisi olla minä. Mutta, minulla ei, nähkääs, voinut olla sellaista myötätuntoa lasta kohtaan, niin kuin tuolla äidillä saattoi olla. Eikä Pyhä Henki valinnut minua rukoilemaan sen lapsen puolesta; Hän valitsi tuon pikkuäidin rukoilemaan lapsen puolesta. Ja Jumala kunnioitti, ja paransi tuon vauvan ja se tuli täysin terveeksi. Me saimme hänen todistuksensa. Siis, kannattaa tehdä se, mitä Pyhä Henki käskee, ja tehdä se ripeästi.

Siis, kuulin veli du Plessisiltä, ettei rukouskortteja ole jaettu vielä. Mutta… Minä selittäisin sitä vähäsen niin, että kun aloitamme kokouksen, te tiedätte, mitä tehdä. Ennen sitä, minun osuuteni kokouksesta– aion pitää silmällä kelloa enkä pidätä teitä kovin pitkään. Ja painetaan yhdessä päämme hetkeksi rukoukseen.

7 Herra, me olemme niin kiitollisia siitä, että meillä on pääsy Sinun Poikasi, Herran Jeesuksen nimessä. Ja me olemme varmoja siitä, että Sinä kuulet meidän rukouksemme, koska Hän sanoi: "Pyytäkää Isältä mitä tahansa minun nimessäni, minä teen sen." Minä… Me uskomme, Herra että, että se on totta.

Ja me rukoilemme, että Sinä rakentaisit puhujanlavan– niin kuin sen voi ilmaista– tulevaa parantamiskokousta varten, niin että moni Sinun lapsistasi, jotka ovat kuolemassa sydänvaivoihin, syöpään, ja tuberkuloosiin– joiden suhteen lääkärit ovat luopuneet toivosta; jotka ovat jo lääketieteellisen avun tuolla puolen… Ja ainoastaan Sinun armosi avulla he voivat jäädä eloon. Ja suotakoon se heille, Herra.

Auta meitä, kun me luemme Sanaa. Istuttakoot Pyhä Henki sen syvälle meidän sydämiimme, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä. Aamen.

8 Minä haluan lukea kaksi paikkaa, luulisin, Kirjoituksista. Toinen niis-

tä on Johanneksen evankeliumissa 10. luku ja 14. jae– luulisin että se se on. Suokaa anteeksi, 37. jae. Jeesus puhuu:

Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.

Ja Johannes 14:12, Jeesus puhuu:

Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen...

Minä haluan esittää tämän kysymyksen pohjustaakseni sitä, mistä minä haluan puhua hetkisen. "Mitä ovat Jumalan teot?" Se on ollut… Tuohon kysymykseen on niin monia kertoja vastattu– tai siis tuo kysymys on niin monia kertoja esitetty– pikemminkin. Mitä ovat Jumalan teot? Minä uskoisin, että sitä Jeesukselta kysyttiin– mitä Jumalan teot ovat niin, että ihmiset ymmärtäisivät, mitä niiden tekeminen on.

9 Minusta, tänä iltana, maailmanhistorian on viimetunteina, ja maailma on sekasorron tilassa, uskonnollisesti puhuen myös, että meidän olisi hyvä tietää, mitä Jumala teot ovat, Kirjoitusten perusteella. Kuinka moni tässä näkyvässä yleisössä, haluaisi tietää, mitä Jumalan työt ovat? Meidän pitäisi tietää, että voisimme tehdä niitä.

Minä uskon todella, että Jumalan teoissa on monia vaiheita. Minä uskon, että seurakunta on Jumalan tekoja. Minä uskon, että lähetystyö on Jumalan tekoja. Evankeliointi on Jumalan tekoja. Ja ennen kaikkea, sielun pelastuminen on Jumalan tekoja. Jumalallinen parantuminen on Jumalan tekoja. Ja Hengen lahjat, ovat Jumalan tekoja. Tästä voi puhua monelta eri kantilta.

10 Ja nyt, me haluaisimme tietää, kun eräs profeetta sanoi Sanassa: "Tulee päivä, jota ei voi pitää päivänä eikä yönä, mutta illalla tulee olemaan valoisaa." Ja minä uskon, että on laulu, jonka joku runoilija kerran teki: "Illan valo."

Ihmiskunta on matkannut, maantieteellisesti; se aloitti idästä ja tullut länteen niin, että me olemme nyt länsirannikolla. Yhtenä iltana, tällä tulevalla viikolla, jos Herra suo, tulen puhumaan aiheesta "Kun itä ja länsi kohtaavat." Ja jos me menemme yhtään edemmäksi, me tulemme jälleen itään, sillä me olemme ylittäneet mantereen; ympäri maapallon.

11 Me huomaamme sitten, että Valon Poika nousi idästä, Jumalan Poika [aurinko–engl.] Ja Poika on matkannut tämän kristilliseksi nimetyn ajan läpi; ja nyt me uskomme, että Poika [aurinko] on laskemassa. Ja jos te vain voitte, ja minä tiedän, että voitte, kuulla uutislähetyksiä ja sano-

malehtiä ja niin edelleen, niin te näette, kun ihmiskunta on saattanut meidät tähän atomiaikaan ja niin edelleen, niin, että me näemme ihmiskunnan auringon olevan laskemassa. Poika, seurakunnan Valo on laskemassa.

Siis, minä uskon, että kun aurinko alkaa paistaa idän taivaanrannalla, tuo sama aurinko laskee lännen taivaanrannalla. Meillä on ollut kahden tuhannen vuoden seurakunnan päivä. Ja näinä 2000 vuotena, me olemme… se on ollut se päivä, jonka profeetta sanoi, ettei se ole päivä eikä yö. Se oli synkkä päivä.

Meillä on ollut Valoa kylliksi– tehdäksemme suuria tekoja Herralle– uskoaksemme Häneen– ottaaksemme Hänet vastaan henkilökohtaisena Vapahtajana, ja hankkiaksemme suuria seurakuntia ja suurenmoisia kouluja ja valmistaaksemme suurenmoisia sananpalvelijoita Jumalan valtakuntaa varten– harjoittaa todella paljon hyväntekeväisyyttä ja niin edelleen. Mutta silti, me emme ole nähneet Valoa sellaisena, kun Se oli alussa kuin vain viime aikoina, viimeisten 30 tai 40 vuoden aikana.

12 Valo on ilmestynyt ja tuo sama Pyhä Henki samanlaisessa liikkeessä idän kansojen päällä, jolla Se liikutti idän ensimmäistä seurakuntaa, on tullut lännen ihmisten laskun hetkellä [vrt. auringon lasku] ja tuo mukanaan saman evankeliumin, joka tarkoittaa täyttä evankeliumia. Ja se on tullut Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen voiman täyteydessä. Ja me elämme Pojan [auringon] laskun aikaa.

Ja evankeliumin valo, niin kuin sitä arvosteltiin ja sen kustannuksella pilailtiin, kun Se paistoi ensimmäistä kertaa idän kansoille, Se tulee samaan osakseen, samanlaista arvostelua, kun Se on laskemassa lännen kansoille. Mutta tuo sama Jeesus, joka siunasi idän ihmisiä henkilökohtaisella ilmestymisellään, siunaa Pyhän Hengen muodossa lännen ihmisiä. "Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta", Hän sanoi juutalaisille.

13 Mutta nyt, me luemme Sanasta myös, että on kirjoitettu että: "Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Se on Hepr. 13:8, –luulisin– että Kristus on sama. Silloin, jos Hän on tuo sama Jeesus, joka oli Galileassa ja sitten täällä Kaliforniassa Pyhän Hengen muodossa, Hänen on oltava sama periaatteiltaan, sama voimassa, sama asenteeltaan; aivan se sama Jeesus; Hän on vain hengellisessä muodossa ja tekee työtä seurakunnan, tai uskovaisten ryhmän kautta, ja ilmaisee itsensä samalla tavalla kuin ennenkin– yhden ruumiin kautta– Jumala ilmi tulleena lihassa,

Pojan ruumiissa, jota kutsutaan Jeesukseksi, jos Hän on sama.

Noina aikoina Jumala oli Pojassaan, ja ilmaisi itsensä maailmalle, mikä tai mitä Hän on. Ja tänään, Hän on… Kuolemansa, hautauksen ja ylösnousemuksensa kautta ja meidän vanhurskauttamisemme, kun me uskomme sen, Hän ilmaisee itsensä meille inhimillisessä ruumiissa– meidän ruumiissamme, Pyhän Hengen kautta, ja me voimme antautua tuolle Pyhälle Hengelle.

14 On eräs asia; pitää tietää miten luovuttaa itsensä. Ja jotkut ihmiset on asetettu seurakuntaan; jotkut omistautuvat saarnaamiselle. Jotkut voivat vaivatta omistautua opettamiselle. Jotkut omistautuvat profetoimiselle. Jotkut voivat omistautua joillekin muille lahjoille. Ja siis, lahjat eivät ole samanlaisia. Ne eivät olleet samanlaisia silloinkaan; Paavali sanoi, etteivät ne ole. Mutta jokainen ihminen on kutsuttu ja asetettu seurakuntaan jotakin tarkoitusta varten. Ja jos henkilö saa selville, mihin Jumala voi käyttää häntä parhaiten, ja hän taipuu olemaan tuossa paikassa, hän tulee menestymään. Anteeksi. [Veli B. selvittää kurkkuaan.]

Minun sormeni ei todellakaan voi ottaa korvani paikkaa, vaikka se kuinka yrittäisi. Eikä minun suuni voisi ottaa silmäni paikkaa. Mutta, jokainen jäsen tietää mitä se pystyy tekemään, ja ne kaikki toimivat yhteen ja panevat ruumiin liikkeelle. Jospa tämä seurakunta vain voisi nähdä sen. Jos sinä voisit nähdä sen, että tarvitaan yhteistoimintaa. Se vaatii koko Kristuksen ruumiin yhteistyötä. Te metodistit, baptistit, katoliset, helluntailaiset, mitä sitten olettekin; me olemme jakautuneet– eri kirkkokunnallisiin suuntauksiin. Mutta, Hengessä ja sydämeltä ja periaatteiltamme, meidän ei todellakaan pitäisi olla hajallaan. Meidän pitäisi aina olla yhtä [/ yksi.]

Ihminen voi olla kanssani eri mieltä. Kaikki melkein ovat; mutta se ei pysäytä minua. Veljen rakastaminen; hän tekee työtä niin hyvin kuin vain voi, ja ehkä Jumala haluaa hänen tekevän sitä. Ja jos Hän on–haluaa miehen tekevän työtä sillä tavalla, ei siinä mitään. Ehkä joku rukoilee sairaitten puolesta, vie heitä jonossa ja panee kätensä heidän päälleen; toinen kaataa öljyä ihmisten päälle, mitä sitten Jumala onkin kutsunut tuon miehen tekemään. Ei siinä mitään. Se on hienoa.

15 Nyt, jos me saamme selville, mitä Jeesus oli ollessaan Galileassa– niin jos Hän on tämä iltana Los Angelesissa, hän tekee ja toimii ja on niin kuin silloin tai sitten, Hän on eri Jeesus kuin mitä hän oli silloin. Hänen pitää olla joka tavalla samanlainen, mutta työskentelee sinun ruumiisi

kautta ja minun ruumiini kautta, niin kui Jumala teki työtään Kristuksen kautta, tai siis Jeesuksen ruumiin kautta silloin.

Ja Raamattu lupaa, että illalla tulisi olemaan valoisaa. Kuten Veli du Plessis, sanomassaan hetki sitten sanoi, että hän esittäisi sananpaikan siitä myöhemmin tällä viikolla. Jokainen siirto, jonka me teemme, pitää olla Sanan mukainen. Minä uskon, että sen tulee olla ”näin sanoo Herra.” Silloin, minä voin ripustaa sieluni sen varaan ja tiedän, että se on totta ja aito.

16 Siis, jos me saamme selville, mitä nuo Jumalan teot olivat, joilla Hän toi Jeesuksen Kristuksen julki eilispäivänä, silloin meidän pitäisi nähdä, mitä tuo julkituominen on. Sen pitäisi olla samanlaista kuin se oli silloinkin.

Siis, ensimmäinen juttu millä säästää aikaani…

Jeesus ei koskaan väittänyt olevansa jumalallinen parantaja. Me olemme siitä kaikki tietoisia. Jeesus sanoi: ”Poika ei voi itsessään tehdä mitään, vaan mitä Hän näkee isän tekevän…” Joh. 5:19. Kun Hän oli kulkenut Betesdan lammen läpi, tai sen ohi, siellä oli suuri joukko ihmisiä: rampoja, ontuvia, sokeita ja näivetystautisia odottamassa veden liikuttamista. Ja tässä Jeesus menee noiden ihmisten keskitse ja ohittaa nuo rammat, raajarikkoiset ja näivetystautiset; menee erään miehen luo, joka makasi pienen ”paletin” päällä.

Tietääkö joku teistä täällä, mikä ”paletti” on? No, se on vähän… Minut kasvatettiin sellaisen päällä. Se on sellainen täkki, oven pielessä, kun siellä oli kylmä. Minä olen etelävaltiolainen, ja niinpä sellaista… minä nimitän sitä paletiksi. Hänet oli pantu makaamaan sellaisen päälle.

17 Ja huomatkaa, Jeesus ohitti tuon koko ihmispaljouden, täynnä sääliä, hän meni tuon yhden miehen luo ja sanoi hänelle: ”Haluatko tulla terveeksi?”

Ja hän sanoi: ”Minulla ei ole ketään, joka panisi minut veteen.” Siis, hän ei ollut rampa, sokea, näivetystautinen. Hänellä oli hitaasti etenevä sairaus. Hänellä oli ollut se 38 vuotta. Se ei ollut viemässä häneltä henkeä. Ja niin hän sanoi: ”Minulla ei ole ketään, joka veisi minut veteen. Mutta, kun olen menossa sinne, joku menee minun edelleni.”

Ja Jeesus tiesi sen. Hän oli etsimässä häntä. Isä oli näyttänyt Hänelle, missä mies olisi, miltä hän näyttäisi. ”Sillä totisesti, totisesti, minä sanon teille: Poika ei voi itsestänsä tehdä mitään, vaan sen, minkä Hän näkee

Isän tekevän, sitä myös Poika samoin tekee." Ja Hän oli nähnyt tämän miehen ja tiesi, että hän vastasi tuota kuvausta; ja Hän sanoi: "Ota vuoteesi ja mene kotiisi", ja poistui kansanjoukon keskeltä. Häntä epäiltiin.

Kuinka Häntä epäiltäisiin tänään, jos Hän tekisi saman Los Angelesissa? Mitähän tapahtuisi jos– jos Hän tekisi tuollaista tänään? Mutta sitä Jeesus oli eilen. Sellainen tämänkin päivän Jeesuksen pitäisi olla, jos Hän on tänään sama.

18 Mutta, pannanpa merkille, mitä Hän teki näyttääkseen messiaanisen merkkinsä. Siis, sairaitten parantaminen ei täsmällisesti ottaen ollut Messiaan merkki. Jokainenhan sen tietää. Sairaitten parantaminen ei ole Messiaan merkki, sillä profeetat paransivat sairaita vuosia ennen Messiaan tuloa.

Ja näinä viimeisinä päivinä, sairaitten parantaminen tässä suuressa jumalallisen parantamisen herätyksessä ei ole yhtäkään merkittävää merkkiä Jeesuksen tulemuksesta, sillä meillä on ollut jumalallista parantamista läpi näiden kahden vuosituhannen, Messiaan poismenosta lähtien, helluntaissa– tai siis Jerusalemissa, ja Hänen paluunsa välissä.

Mutta oli merkki, joka oli Messiaan merkki, ja aikakauden päättymisen merkki.

19 Ja muistakaapa nyt; Hän tuli omiensa tykö, ei pakanoiden-. Hän tuli omiensa tykö, koska he odottivat Messiasta. Hän tulee ainoastaan niiden luo, jotka odottavat Häntä. Hän pelastaa ainoastaan ne, jotka haluavat tulla pelastetuksi. Hän parantaa ainoastaan ne, jotka uskovat, että he tulevat paranemaan. Hän ei tuputa itseään ollenkaan.

Teidän täytyy haluta [tehdä se]. Te toimitte moraalisen toimintavapauden pohjalta. Teidät pantiin sen eteen Eedenin puutarhassa, että te tekisitte valintanne.

Mutta, Hän tuli omiensa tykö. Siis, sen perusteella, mitä me näemme Kirjoituksista, kaikki inhimilliset olennot ovat peräisin yhdestä puusta: Adamista. Vedenpaisumusta edeltävän ajan [tuhon] jälkeen, tuli tulva ja– ja tappoi kaikki inhimilliset olennot lukuun ottamatta Nooan poikia ja heidän perheitään. Siitä maailman kaikki tämän päivän kansakunnat versoivat: Haam, Seem ja Jaafet ja se tarkoittaa juutalaisia, pakanoita ja puolijuutalaisia ja -pakanoita– hänen aikansa samarialaisia.

20 Siis, kun Jeesus ilmaisi itsensä juutalaisille… Katsotaanpa Kirjoituksista niin näemme, mitä Hän teki tehdäkseen juutalaisille tiettäväksi, et-

tä oli Messias. Minä luin Johanneksen evankeliumista– otetaanpa esiin Johanneksen evankeliumin 1. luku. Ja kun, me luemme, me huomaamme, että sen jälkeen, kun Häntä oli kiusattu erämaassa, ilmeni, että Hänet voideltiin Pyhällä Hengellä– se oli Hänessä. "Johannes todisti nähdessään Jumalan laskeutuvan taivaasta kyyhkysen tavoin, ja äänen sanovan: 'tämä on minun rakas Poikani, jossa minä olen mielistynyt asumaan.'" Ja Hän asui Kristuksessa. Jumala, Jehova, Isä asui Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa, ilmestysmajaili Hänessä, ja ilmaisi itsensä ja näytti maailmalle mikä Hän oli.

Siitä syystä Hänen opetuslapsensa eivät ymmärtäneet Häntä. He sanoivat: "Sinä puhut arvoituksilla." Sillä lailla Jeesus puhui, ja joskus puhui Isäkin.

21 Sama pätee myös teihin, jos teidät on täytetty Pyhällä Hengellä. Jokainen, joka on täytetty Pyhällä Hengellä, sanoo asioita, joista hän töin tuskin ymmärtää, mitä puhuu, jos Pyhä Henki todellakin kuljettaa häntä.

Entäpä te sitten ihmiset, joilla on kielilläpuhumisen lahja? Onko mitään muuta inspiraation lähdettä? Jos se on englantia eikä tuntematonta kieltä, kyse on silti innoituksesta ja sinä vain puhut sen. Minä olen ollut tiukoilla, kun Henki on innoittanut minut niin, että olen sanonut asioita ja kirjoittanut ylös asioita, etten edes ole tiennyt, mitä teen. Tekin olette, epäilemättä. Sitä ovat Hengen teot.

22 Siis, me tulemme huomaamaan, miten Jeesus tuo itsensä julki. Johanneksen evankeliumissa, 1. luvussa, kun menemme eteenpäin, me huomaamme, että oli mies, nimeltä Simon Pietari. Siksi me nimitämme häntä. Hänen etunimensä oli Simon; sitten Jeesus antoi hänelle nimen Pietari. Ja hän tuli Jeesuksen luo; ja hän oli oppimaton mies. Herra tiesi, että hän oli oppimaton. Sana sanoo, että hän oli oppimaton ja koulunkäymätön. Hän ei ehkä osannut kirjoittaa edes nimeänsä. Hän oli kalastaja.

Ja hänen veljensä löysi hänet ja sanoi: "Tule katsomaan, mitä me olemme löytäneet", tai "kenet me olemme löytäneet." Ja heti, kun pääsi tekemisiin tämän miehen kanssa, jonka väitettiin olevan Messias– heti, kun Jeesus näki hänet, Hän sanoi: "Sinun nimesi on Simon, ja sinä olet Johanneksen poika."

23 Mitä Hän sanoikaan Pietarille? Että Pietari oli seurakunnan pää[-mies]. Hän sanoi, että hän [Pietari] tiesi ilman epäilyksen häivää, että siinä oli Messias.

Mitähän oppimaton kalastaja onkaan mahtanut ajatella, kun hän tiesi, ettei Jeesus tuntenut häntä– ja Hän sanoi– kuka sinä olet ja mikä sinun isäsi nimi on? Hän hämmästyi.

Eräs seisoskeli siinä, käännynnäinen, nimeltään Filippus. Hän voitti… Tämä on jatkoa, ensimmäisessä luvussa. Hän meni vuoren yli löytääkseen ystävänsä, Natanaelin, vankan kristityn uskova– tai siis ortodoksi uskovaisen. Ja me… Hänet on täytynyt löytää puun alta rukoilemasta. Ja Filippus sanoi hänelle: ”Tule katsomaan, me olemme löytäneet Jeesus Nasaretilaisen, Joosefin pojan.”

No siis, totta kai, tämä mies, hyvänä miehenä, hän ei heittelehtinyt jokaisen opintuulen mukaan, hän– hän… Minä ihailen häntä. Hän sanoi: ”Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?”

Ja minusta, Filippus antoi hänelle parhaan vastauksen, mitä kukaan voi antaa: ”Tule katsomaan.” Älä jää kotiin arvostelemaan. Tule, katso sitä, ja totea, onko asia oikea. Tutki sitä Kirjoituksista.

24 Sillä, ihmiset uskoivat, että sellainen Jumala-profeetta tulisi nousemaan. Uskotteko te siihen? Mooses sanoi: ”Herra, teidän Jumalanne tulee nostamaan profeetan, minun kaltaiseni.” Ja tiedettiin, että kun tämä Messias tulee, hän tulisi olemaan näkijä– profeetta.

Niinpä, epäilemättä, juuri sitä, mitä Filippus oli hänelle kertonutkin, kun he menivät etsimään Jeesusta: ”No mutta, tunnetko sinä sen Simonin, oppimattoman kalastajan? No, heti kun hän astui Hänen eteensä, Jeesus tiesi, kuka hän oli.” Ja hän sanoi: ”’Siis, miten tämä mies voi tuntea minut?’ Ja se osoittaa, että Hän on tuo Jumala-profeetta. Hän on se, josta Mooses puhui. Me olemme löytäneet Hänet, sen, josta Mooses ja laki puhui. Tule katsomaan itse.” Niin sitä pitää. Tällaista minä rakastan.

25 Älä jää kotiin arvostelemaan. Tule ottamaan selvää… se merkitsee eroa kuoleman ja elämän välillä. Jos asia ei ole oikea, älä usko sitä. Jos se on oikea, niin usko se. Ole sen takana.

Asia on niin, kuin minä olen aina yrittänyt sanoa ihmisille: jos Kristus on Kristus… jos tämä Pyhän Hengen siunaus on Jumalasta, niin menkäämme sen taakse kaikin mahdollisin keinoin, ja seuratkaamme sen johdatusta. Jos se ei ole, antakaa sen olla. Se tulee todistamaan itse puolestaan Sanan perusteella. ”Sillä jokainen istutus, jota Jumala ei ole istuttanut, on revittävä juurineen pois.” Sana sanoo niin.

26 Siis, me huomaamme tässä tällaisen vähän kriittisen asenteen, joka Filippusta kohtasi– siis kohtasi Natanaelia, kun hänen ystävänsä kertoo hänelle, että… no, luulisin, että hän sanoi jotakin tällaista: "Siis, Natanael, minä…" tai siis, "Filippus, minä olen aina tiennyt sinut hyväksi, oikein ajattelevaksi mieheksi. Ja sinä tulet kertomaan minulle, että– että Messias tulisi Nasaretista. Nasaretistako? No mutta, eihän Messias tule Nasaretista; Hän tulee Betlehemistä; ja sitten sinä tulet kertomaan minulle kaikkia näitä juttuja."

"No siis", hän sanoo, "älä nyt ala arvostella. Sinä et ehkä ymmärrä tätä kaikkea. Ainoastaan tule. Ota selvää! Enpä ihmettelisi ollenkaan, vaikka Hän tietäisi kuka sinä olet, kun saavut sinne."

27 Ja he kävelivät sinne, missä Jeesus oli rukoilemassa. He ehkä tulivat Hänen rukousjonoonsa– en tiedä. Mutta kun he tulivat Jeesuksen eteen, tapaamaan Häntä ensimmäistä kertaa, Jeesus sanoi: "Katso, israelilainen, jossa ei vilppiä ole."

"No mutta," sinä sanot, "hehän olivat pukeutuneet sillä tavalla." Kaikkihan itämailla pukeutuvat samalla lailla. Hän olisi voinut olla kreikkalainen. Hän olisi voinut olla egyptiläinen. Hän olisi voinut olla minkä tahansa itämaan kansalainen. Ihmiset käyttivät niissä kaikissa samanlaisia viittoja ja turbaaneita– olivat parrakkaita." Mutta Jeesus tiesi, että hän oli uskovainen; israelilainen.

28 Hän olisi voinut olla teeskentelijä; hän olisi voinut olla uskoton, mutta Jeesus sanoi: "Israelilainen, jossa ei vilppiä ole…"

Epäilemättä juuri sitä, mitä… Filippus oli esittelykokouksessa, viidentoista mailin päässä vuoren toisella puolella, perehdyttänyt hänet Kirjoituksiin. Hän oli valmis.

Juuri sitä varten veli du Plessis on täällä– esittelemässä. Minä kuulin, kuinka hän sanoi olleensa kokouksissa kymmenisen vuotta. Kunnian mies, käyttäisi omaa sanaansa. Hän ei anna omaa sanaansa, se on Jumalan Sana. Mutta ihmisten perehdyttäminen; niinpä he… ja kuunnelkaa, mitä hänellä on sanottavana. Veli du Plessis ja minä emme ole koskaan työskennelleet yhdessä tällä tavalla ennen. Mutta, minä– minä kuulin hänen sanovan… Minä en tiedä edes, kuinka kauan hän on ollut kokouksien kanssa tekemisissä; en ollenkaan tiedä; ihmiset vain tulevat ja menevät. Mutta olen oppinut rakastamaan häntä ja tiedän, että hän on kunnon, mies, ja hänellä on hyvä maine kaikkialla, maailman seurakuntien keskuudessa.

29 Ja Filippus, hän oli pitänyt esittelykokouksen. Ja kun, hän seisoi Jeesuksen edessä Natanaelin kanssa, Jeesus sanoi: "Katso, israelilainen, jossa ei vilppiä ole." Se sai hänet hämmästymään.

Hän sanoi: "Tuossa voi olla se Jumala-profeetta, josta Mooses puhui, koska Hän tulisi olemaan profeetta, mutta Hän tulisi olemaan Jumala-profeetta." Ja niinpä hän sanoi: "Mistä Sinä tunsit minut, Rabbi?" Toisin sanoen: "Sinä et ole koskaan nähnyt minua, miten Sinä voit tietää mitään minusta?"

Ja Jeesus käännähti, ja sanoi: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun sinä olit puuna alla, minä näin sinut." Asia oli selvä.

Hän sanoi: "Rabbi. Sinä olet Israelin Kuningas. Sinä olet Jumalan Poika."

30 Se oli Jeesus eilen ja Messiaan merkki eilen. Sen pitää olla Messiaan merkki tänäänkin.

Silloin oli toisia, jotka seisoivat sivussa, totta kai, jotka eivät uskoneet– hienostuneita oppineita miehiä, rabbeja, lakitieteen tohtoreita, suuria miehiä, pyhiä miehiä, joiden elämässä ei ollut mitään sormella osoitettavaa. Jos sellaista olisi ollut, heidät olisi kivitetty. He olivat sananpalvelijoiden sukua satojen vuosien takaa; he tunsivat koko lain.

Raamatun tunteminen on yksi juttu, mutta on aivan toinen juttu tuntea Raamatun Tekijä. Raamatun tunteminen ei ole ikuinen elämä, vaan Hänen tuntemisensa on ikuinen elämä. Tuntea Hänet. Te ette ehkä tunne yhtäkään Raamatun sanaa, mutta jos te tunnette Hänet, Hänen ylösnousemusvoimassaan. Se on Ikuinen Elämä.

31 Siis, me huomaamme, kuinka erikoista se oli. [Messiaan merkki.] Heti, kun hän [Natanael] tunnisti sen, tämä uskollinen ja tuo vankka Heprealainen lankesi Hänen eteensä ja erotti, että siinä oli Messiaan merkki. Sillä lailla todelliset uskovat juutalaiset tekivät aina. Mutta kaikkialla oli niitäkin juutalaisia, jotka uskoivat olevansa uskovaisia, väittivät olevansa uskovia– he pysyttelivät syrjässä ja he sanoivat omissa…

Siis, muistakaahan nyt, Sana sanoo, että se oli heillä mielessään. He eivät lausuneet sitä ääneen. Sinun ei tarvitse puhua huulillasi; Jumala tietää, mitä sinä mistäkin ajattelet. Hepr. 4. luku sanoo, että Jumalan Henki on mielen ajatusten tuomitsija; mielen ajatusten tuomitsija– mielen ajatusten tuomitsija. Siellä oli…

32 He olivat Jumalan Läsnäolossa, eivätkä nämä Heprealaiset oppineet

huomanneet sitä. Ja he sanoivat sydämessään: "Tämä mieshän on ennustaja tai Beelsebuli, mikä tarkoittaa perkelettä. Povaaminen on perkeleestä… Kaikki nuo pimeyden teot ovat perkeleestä: povarit ja–ja nämä ajatustenlukijat, telepatian harjoittajat ja kaikki ne ovat perkeleestä. Sellainen ei saarnaa evankeliumia sielujen pelastukseksi. Hengen hedelmät osoittavat, mistä siinä on kyse. Jeesus sanoi: "Hedelmistään te tunnette heidät."

Eivätkö Jannes ja Jambres seisseet rinta rinnan Mooseksen kanssa– ilmestyivät sinne… Ja Mooses teki kaiken aivan niin kuin Jumala käski hänen tehdä; heitti maahan sauvansa ja siitä tuli käärme. Eivätkö Jannes ja Jambres olleet siellä ja heittäneet sitten maahan sauvansa ja niistä tuli käärmeitä?

Eikö Raamattu sano, että nuo samat henget tulisivat näyttämölle viimeisinä päivinä? Ihmekös tuo, jos lehdet kirjoittavat kovasti tästä telepatiasta ja ulottuvuuksista ja kaikenlaista– perkele on nousemassa. Mutta, Jumala suojelee seurakuntaansa. "Kun vihollinen nousee kuin tulva, minä nostan sotalipun sitä vastaan." Niin se on. "Minun lampaani tuntevat minun ääneni."

33 Katsokaapa näiden ihmisten hedelmiä. Monet, uskottomia, uskosta osattomia. Mitä he sitten tekevät? He eivät saarnaa evankeliumia, rukoile sairaitten puolesta ja niin edelleen ja yritä tehdä hyvää. Kyse on jostakin kuolleesta henkilöstä tai jostakin, jonkinlaisista voimista. Ja sanomalehdet levittävät sen yli koko maan. Jeesus Kristus, kun tulee näyttämölle Voimansa kanssa, Hänestä tehdään pilaa.

Miten me pääsemme pakoon sitä vihaa, joka on tulossa maan päälle? Jos Jumala antaisi tämän Yhdysvaltojen päästä pälkähästä tämän laittomuuden kanssa, Hänen olisi pakko nostaa Sodoma ja Gomorra kuolleista ja pyytää niiltä anteeksi, että poltti ne maan tasalle. Näin asia on. Hän on oikeudenmukainen, ja rehellinen, uskollinen. Hänen on oltava vanhurskas, se kuuluu Hänen pyhyyteensä. Hänen on tuomittava se [USA], ja sitä kohti se on menossa. Muistakaa se.

34 Mutta, kun Mooses toteutti saamiaan käskyjä, ja imitaattorit olivat paikalla ja tekivät samat asiat, kuin Mooses, Mooses ei tiennyt mitä tehdä silloin. Silloin oli Jumalan ylivertaisen armon hetki ratsastaa paikalle. Sillä tavalla se aina menee.

Sillä tavalla asiat menivät silloin Portlandissa, josta te olette lukeneet siitä kirjasta tuolla. Se raivohullu tuli lavalle minua tappamaan, koska

minä saarnasin tätä Sanaa. Ja Afrikassa, noitatohtoreiden edessä ja– ja Intiassa, pyhien miesten edessä, joksi heitä nimitetään. Ja nämä kaikki väärät riivaajat– en todella ole nähnyt kertaakaan, etteikö Pyhä Henki olisi ollut paikalla, ja haastanut tuon asian, ja näyttänyt sille. Kirjaimellisesti tuhat kertaa tuhannet lankesivat ristin juureen uskomaan siihen. Varmasti; Hän on Jeesus: sama eilen, tänään ja ikuisesti.

Kun me saavumme tien päähän, niin silloin on Jumalan aika toimia. Raamattu sanoo, että ihmiset kyllä tulevat nousemaan, mutta heidän mielettömyytensä käy ilmeiseksi. [2. Tim. 3:8-9?] Niinpä, me… kuten noille kävi…

35 Niinpä, me näemme, että se oli se tapa, jolla Jumala ilmaisi itsensä Jeesuksen kautta, ja teki Hänestä Messiaan. Nyt, vielä yksi lainaus, ehkä…

Ortodoksijuutalaiset sanoivat: "Tämä mies on perkeleestä. Hänellä on Beelsebulin henki." Beelsebul oli perkele, ja he ajattelivat, että se ennusti heidän tulevaisuutensa tai luki ajatukset.

Ja nyt, yksi asia, jota minä haluan tähdentää teille, ihmiset: Jeesus kääntyi ja kun ymmärsi heidän ajatuksensa, ei mitä he puhuivat, vaan mitä he ajattelivat. Katsokaapa sitä; ymmärsi heidän ajatuksensa. Ja Hän sanoi: "Te sanotte tuon sanan Ihmisen Poikaa vastaan; se annetaan teille anteeksi, mutta sille, joka puhuu sanakin Pyhää Henkeä vastaan, ei anneta ikinä anteeksi.

Mitä Hän profetoi? Että tulee päivä, Hänen kirkastetuksi tulemisensa jälkeen, ja Pyhä Henki tulee seurakuntaan, niinä päivinä, että Pyhä Henki tulisi olemaan täällä ja tekemään samalla tavalla. Silloin, sanakin Häntä vastaan, eikä sitä anneta koskaan anteeksi. Se on anteeksiantamaton synti.

Minun vanha etelävaltiolainen äitini tapasi sano minulle; [että sitä on] tapaus, kun nainen abortoi lapsen, tiedättehän, ja sitten toiset sanoivat, että sitä on sitä, kun tekee itsemurhan. Ei ole. Ei se niin ole. Koska Raamattu sanoo: "He nimittivät Jumalan Henkeä saastaiseksi asiaksi." Nimittivät Jumalan Henkeä, joka oli Messiaan päällä; ihmisten olisi pitänyt tietää, että Hän oli Jumala-profeetta, joka oli luvattu ja he sanoivat, että se oli perkele; anteeksiantamaton synti.

36 Silloin oli lisäksi vielä yhdentyyppisiä ihmisiä, joille Hänen piti julistaa tämä asia. Te voitte käydä läpi Kirjoitukset, niin löydätte sen koko matkan.

Mutta vielä yksi ajatus, johon minä haluan teidän kiinnittävän huomionne. Johannes 4. Jeesuksen piti mennä Samarian läpi. Mietin miksihän? Se ei tarkasti ottaen ollut Hänen kulkureitillään; Hänhän oli matkalla Jerikoon. Hänen täytyi mennä Samarian suunnalle. Niinpä Hänellä siis oli tarve mennä sinne. Miksi? Kirjoitukset sanovat sen: Isä johdatti Häntä.

Katsokaapa Lasaruksen nousemista ylös, kun Lasarus… Sitä nimitettiin… rukoiltiin… Jeesusta oli lähdetty noutamaan rukoilemaan Lasaruksen puolesta. Ja Hän vain jatkoi kulkuaan.

Ja sitten monen päivän päästä, kun Isä oli näyttänyt Hänelle, Hän sanoi: "Ystävämme Lasarus nukkuu."

Hän sanoi: "Hän tulee paranemaan."

Sitten, Hän sanoi heidän kielellään: "Hän on kuollut. Ja teidän tähtenne minä iloitsen siitä, etten ollut ollut siellä." Koska ihmiset olivat suostutelleet Häntä rukoilemaan tai parantamaan Lasaruksen. Mutta Isä oli sanonut Hänelle, mitä piti tehdä. Hän ei voinut rikkoa Jumalan lupausta; asian piti mennä juuri niin. Mutta Hän sanoi: "Mutta minä menen herättämään hänet."

Katsotaanpa tuota hautaa. "Isä, minusta Sinä– Sinä olet aina kuullut minua. Mutta minä sanon tämän näiden tähden, jotka seisovat tässä ympärillä." Jumala oli näyttänyt Hänelle näyssä, että piti lähteä kaupungista, näytti Lasaruksen kuoleman. "Sillä", Hän sanoi: "Minä en tee mitään ennen kuin Isä näyttää minulle." Sitten, tässä Hän palaa takaisin, ja Hän tiesi, että ylösnouseminen tulisi olemaan varma, koska Jumala oli sen näyttänyt Hänelle. Ja Hän puhui hänelle ja tuo kuollut mies eli.

37 Siis, nämä Samarian ihmiset, jotka olivat puoliksi juutalaisia ja pakanoita. Heillä oli riittävästi juutalaista verta ja riittävästi uskontoa niin, että he odottivat Messiasta.

Ja, siiten kun he… Eräänä päivänä Jeesus tuli ja istuutui… aivan kuten tässä pienessä panoraamassa, täällä pikkulähteellä, ja– ja kaikki opetuslapset lähtivät hankkimaan ruokaa. Kun he olivat kylässä, suloinen nuori nainen tulee ulos lähteelle hakemaan vettä. Eikä hän ollut huomannut Häntä [Jeesusta]– kenties.

Ja Jeesus sanoi: "Anna minulle juotavaa."

Ja nainen katseli ympärilleen ja näki keski-ikäisen miehen.

Jeesus oli vain 30, mutta häntä pidettiin 50-vuotiaana. Ihmiset sanoi-

vat: ”Sanotko sinä mies, joka et ole edes viisikymmenvuotias, että olet muka nähnyt Aabrahamin? Nyt me tiedämme, että sinussa siis on riivaaja.”

Jeesus sanoi: ”Ennen kuin Aabrahamia oli, Minä Olen.”

Mutta nainen sanoi: ”Ei teillä juutalaisilla ole tapana kysellä samarialaiselta naiselta tuollaista. Me emme ole toistemme kanssa tekemisissä; me pidämme täällä rodut erillään. Me emme ole toistemme kanssa tekemisissä”, hän sanoi.

Mutta Jeesus sanoi: ”Jospa sinä tietäisit, kenelle puhut.” Pankaa merkille: Hän oli yhteydessä naisen henkeen. ”Jospa sinä tietäisit, kenelle puhuit, sinä pyytäisit minulta juotavaa.”

38 Katsokaapa, keskustelu jatkui hetken aikaa. Mitä Jeesus teki? Siis, kuunnelkaa; se oli eilispäivän Jeesus. Hän kosketti tuon naisen henkeä, ja löysi sen, mikä naisella oli vialla. Ja keskustelu jatkui palvoako Jerusalemissa vai vuorella, ja muutamassa hetken päästä, Jeesus sanoi… Hän oli keksinyt, mikä naisella oli vialla. Hän sanoi: ”Mene ja tuo miehesi tänne.”

Nainen sanoi: ”Ei minulla ole miestä.”

Jeesus sanoi: ”Oikein sinä sanoit, sillä viisi sinulla on ollut ja se, jonka kanssa sinä nyt elät, ei ole sinun. Minä sanoin oikein.”

Siis, tarkkailkaapa naista. Hän ei sanonut, että Sinä olet riivaaja, Beelsebul. Vikkelästi hän nousi ylös. Saatan nähdä, kuinka hänen tummat silmästä säkenöivät. Hän kietaisi hunnun päänsä ympäri; hän katsahti; hän sanoi: ”Herra, minä näen, että Sinä olet profeetta.” Voi tavaton! Hän tunsi Jumalaa enemmän kuin nuo monet sananpalvelijat tänään. Näin on. En millään haluaisi sitä sanoa, mutta se on totta. Nainen tunsi Jumalan paremmin. Hän sanoi: ”Herra, minä näen, että Sinä olet profeetta.”

39 Kuinka moni on hänen kanssaan samaa mieltä? Kaikki meistä. Hän on Jumala-profeetta, jonka Mooses sanoi olevan tulossa. Nainen tiesi sen. Kuunnelkaapa hänen sanojaan: ”Herra, minä näen, että Sinä olet profeetta.” Ei Beelsebuli, niin kuin nuo opettajat sanoivat, vaan: ”Sinä olet profeetta. Me tiedämme… me samarialaiset tiedämme, että, kun Messias tulee, hän kertoo meillä näitä asioita.”

Ymmärrättehän, se tulisi olemaan Messiaan merkki. ”Messias tulee kertomaan meille kaikki asiat, kun Hän tulee.” Toisin sanoen: ”Sinun täytyy olla Hänen profeettansa, koska Sinä tiesit sen. Siinä oli jotakin…

minun ongelmastani. Siinä minä olen pulassa; olen nainen, jolla on huono maine. Etkä Sinä tunne minua. Sinä olet juutalainen, ja minä olen samarialainen. Mutta, minut on opetettu uskomaan, että Messias tulisi tekemään tätä. Mutta kuka Sinä oikein olet?"

Jeesus sanoi: "Minä olen Se, joka sinun kanssasi puhuu." Voi, mikä sana!

Siinä paikassa nainen tipautti vesiastian ja ryntäsi kaupunkiin ja sanoi: "Tulkaa katsomaan miestä, joka kertoi minulle, mitä minä olen tehnyt. Ettei Tämä vain olisi Messias?" Mitä ovat Jumalan teot?

40 Siis, muistakaa: sitä merkkiä ei annettu pakanoille. Sellaista ei Kirjoituksista löydy. Miksei? He eivät odottaneet sitä. Mutta siis, eräs ihmissukupolvi on vielä jäljellä. Minä nimittäisin sitä ihmisluokaksi tai -lajiksi, tai miksi sitä sitten nimitetäänkin, joka on pakanat. Hän profetoi viimeisinä aikoina, mitä tulisi tapahtumaan. Ja… että Hän antaisi ihmisten pilkan anteeksi sen. että sitä sanottiin pahaksi hengeksi. Mutta, pakanat kyllä ymmärtäisivät sen verran.

Nyt me olemme pakanoiden aikakauden lopussa. Kun Jumalaa pyydetään näyttämölle, Hänen on toimittava aina samalla tavalla kuin Hän toimi ensimmäisellä kerralla. Jos syntinen milloin tahansa katuisi ja pyytäisi Jumalaa antamaan hänelle anteeksi, ja Jumala antaisi anteeksi hänen katumisensa perusteella, Jumalan on toimittava samalla tavalla, kun seuraava syntinen kääntyy Hänen puoleensa.

41 Näettehän, me olemme rajallisia; Hän on ääretön, ääretön; ihmiset vain… äärettömyyttä ei voi selittää. Tässä on pienoinen ajatus, mitä se voisi olla. Ennen kuin maailmaa vielä oli muovattu, Hän tunsi jokaisen kärpäsen, joka tulisi olemaan maan päällä ja sen jokaisen silmän räpäytyksen. Siis, se ei kuvaa edes puolta siitä, mitä ääretön on. Hän tiesi kaiken alusta loppuun asti.

Joku… minä olen huomauttanut; ihmiset ovat sanoneet: "Miksi sitten synti sallittiin?" Synti ajaa Hänen asiaansa. Kaikki suurenmoinen kirkkaus asuu Jumalassa. Jos syntistä ei olisi ollut olemassa, Hän ei koskaan olisi ollut Pelastaja [KR38: Vapahtaja]. Hänessä oli ominaisuus olla Vapahtaja. Ja synnin piti tulla esiin, että Hän voisi olla Vapahtaja. Kumpi on voimakkaampi, synti– syntinen vaiko armo? Armo, totta kai. Kumpi on voimakkaampi, sairaus vaiko parantaja? Siis, parantajalla on tietenkin voima ja valta sairauden yli. Ja Jumala, jos sairasta ihmistä ei koskaan olisi ollut olemassa, Hän ei koskaan olisi ollut parantaja. Niinpä

oli oltava sairaus, jotta Hänestä tulisi se, mikä Hän on: Parantaja. Synnin oli oltava olemassa, jotta Hänestä tulisi se, mikä Hän on: Pelastaja. Taatusti.

42 Siis, pakanoiden aika on tullut. Me olemme kulkeneet näiden kaikkien aikakausien läpi.

Minulla on vielä yksi pieni juttu. Tiedän, että vien kovasti teidän aikaanne. Yksi pieni lausunto vielä.

Panitteko merkille, juuri ennen Sodoman ja Gomorran hetkeä, jolloin… Minä huomasin, että tätä ihanaa kaupunkia, näiden muiden muassa, vaivaa alusta loppuun asti luonnottomuus sama, joka vaivasi Sodoman ja Gomorran aikoina. Näettekö te sanomalehdistä ja niin edelleen ja tässä… kirjoitukset, jotka… miten se on vain lisääntymässä ja kaksinkertaistuu joka vuosi– perversio– lopunajan merkki. Sellainen Sodoma oli.

43 Mutta, juuri ennen… Siis, on– on kaksi ihmisluokkaa– kolme luokkaa. On aina… Älkää milloinkaan unohtako näitä kolmosia, Kirjoitusten matematiikkaa kuten: Isä, Poika, Pyhä Henki ja niin edelleen– unohtako tätä matematiikkaa. Jos pysytte siinä, niistä muodostuu kuva. Kuva muodostuu omaksi itsekseen oikealla tavalla, aivan kuin laittaisitte palapelin paloja yhteen.

Siis, Sodomassa oli, siellä oli sääty nimeltä ”syntinen” jolla ei ollut minkäänlaista vakaumusta. Oli Loot, jolla oli vakaumus, ja oli Aabraham, jolla oli valittu. Uskotteko te, että on olemassa valinta, Jumalan ennalta tietämisen kautta valitut? Varmastikin uskotte. Jokainen Raamatun lukija uskoo.

44 Siis, huomatkaa, juuri ennen lopun aikaa– mitä se oli? Juuri ennen kuin tuli lankesi… Ihmiset saivat sanoman toisensa perään; varoituksen varoituksen perään Lootin saarnaamana. Tässä on Loot, paimen. Raamattu sanoo, että kansakunnan synnit vaivasivat hänen sieluaan. Ja hän saarnasi ihmisille. Mutta se ei hyödyttänyt mitään; ne torjuttiin joutavina tarinoina, sama, mikä paimenille tehdään tänään. Ihmiset sanovat: ”Ei… roskaa.”

Mutta taivaasta tuli kolme miestä. Pankaa merkille. Eräs heistä pysähtyi ja keskusteli Aabrahamin kanssa. Kaksi heistä– entisajan Billy Graham– ja niin edelleen, meni Sodomaan ja saarnasivat herätystä, kutsuivat niitä, jotka olivat kelvollisia tulemaan kutsutuksi ulos. Mutta, pan-

kaapa merkille: yksi jäi Aabrahamin luokse.

45 Siis, katsotaanpa tätä kuvaa tässä. Siis, toiset olivat lähteneet. Ja Hän sanoi: "Salaisinko minä Aabrahamilta mitään: kun näen, että hän tulee perimään maailman?" Ja Hän oli kääntyneenä selkä telttaan päin. Ja Saara oli teltassa, ehkä hoitamassa– neulomassa tai tekemässä jotakin teltassa.

Ja tämä mies, ihmisruumiissa, oli kuitenkin Jumala. Aabraham sanoi, että Hän oli Jumala, nimitti Häntä Elohimiksi, suureksi Jehovaksi. Mutta Hän oli ruumiillisessa muodossa, joka söi vasikanlihaa ja joi lehmän maitoa, ja söi vähän voita ja maissileipää, hän oli mies, mutta silti Hän oli Jumala. Mutta, Jumala osoitti sillä jotakin silloin valituille; tämän päivän seurakunnalle, ja antaa sille viimeisen merkin juuri ennen kuin tuli lankesi.

46 Hän oli kääntyneenä, selkä telttaan päin, ja sanoi ikään kuin näin: "Aabraham, sinä olet odottanut tätä lasta 25 vuotta. Sinä olet satavuotias; Saara 90. Mutta minä aion vierailla luonasi; ensi vuonna [sananmuk: "kuussa"] tähän samaan aikaan."

Ja Saara, sisällä teltassa… Ja Raamattu toteaa, että tuo Enkeli oli kääntänyt selkänsä telttaan päin. Mikä enkeli on? Sanansaattaja. Hänellä oli selkä– Raamattu sanoo, että Hän oli kääntänyt selkänsä telttaan päin. Ja Saara oli teltassa.

Ja kun Hän sanoi Aabrahamille, Saara teki [veli Branham naurahtaa hiljaa.] vähän naurahti itsekseen. Ja Hän sanoi: "Miksi Saara nauroi?" Mitähän telepatiaa se mahtoi olla? "Miksi Saara nauroi?"

Saara sanoi: "En minä nauranut."

Hän sanoi: "Voi, kyllä sinä nauroit."

Saara oli peloissaan. Hän mietti mitähän– mitähän… Se oli enemmän kuin vain mies, joka tiesi, selkä telttaan päin– ja Saaran selkä oli verhojen takana ja hän nauroi. Mistä Hän sen tiesi? Sen täytyi olla enemmän kuin vain ihminen. Se oli Jumala, joka ilmaisi itsensä ihmisruumiissa.

Ja siinä samassa uhrattiin uhri ja Hän [veli Branham puhaltaa mikrofoniin] vain katosi heidän luotaan. Hän oli Jumala. Mistä siinä oli kyse? Viimeinen merkki, jonka valittu seurakunta sai, ennen tuhoa. Siis, pitäkää tämä mielessänne.

47 Samarialaiset– heti, kun merkki oli annettu heille, he lähtivät ja kuuntelivat Häntä ja uskoivat Häntä. Vuodet ovat vierineet. Pakanaseu-

rakunta on syntynyt. Sillä on ollut 2000 vuotta seurakuntien ja herätysten aikaa, ja niin edelleen. Ja se on ollut hienoa. 40 vuotta sitten, kun rouva McPherson ja monet suuret pyhät, jotka elivät tuohon aikaan, kun Pyhä Henki vuodatettiin seurakunnan päälle ja suuret lahjat palautettiin kuten "tuntemattomat" kielet ja niiden tulkinta, suuret parantamiskokoukset ja enkelien laulu temppelissä ja niin edelleen. Se oli suurenmoista.

Me olemme nyt lopun ajassa. Tämä hetki on 50 vuotta en jälkeen. Siis, onko Hän sama eilen, tänään ja ikuisesti? Tietääkö Hän sydänten salaisuudet? Jatkaako Hän yhä kulkuaan pitääkseen Sanansa? Ja, jos Jumala ilmaisi itsensä Jeesuksen kautta, Messiaana tuon merkin kautta, Hän olisi epäoikeudenmukainen, ja antaisi meille jotakin, mitä Jeesus ei antanut, jos Hän ei ilmaisisi itseään samalla tavalla tälle seurakunnalle tänään. Jos Hän teki sen juutalaisille ja samarialaisille, Hänen on pakko–pyhyytensä ja vanhurskautensa tähden, ilmaista itsensä tämän aikakauden lopussa; sillä me elämme tämän kristillisen maailmanjärjestyksen loppuaikoja.

48 Rukoillaan yhdessä. Herra, suuri taivaan ja maan Jumala, joka loit kaiken Jeesuksen Kristuksen, Poikasi kautta. Anna meille anteeksi meidän syntimme ja puutteemme. Ja kun, me puhumme synnistä, Herra, Sinä tiedät, että on vain yksi synti ja se on *epäuskon* synti: "Sillä se, joka ei usko, on jo tuomittu." Riippumatta siitä, kuinka vanhurskas ihminen on, miten paljon hän on tehnyt tai mitä hän on tehnyt, se on samantekevää. Meidän on uskottava. Ja minä rukoilen, Jumala, että Sinä juurruttaisit sydämeemme ylösnousseen Jeesuksen voiman. Älä annan meidän olla niitä ihmisiä, jotka odottavat lahjaa. Annan meidän olla sellaisia ihmisiä, jollaisista veli du Plessis puhui meille tänä iltana: ettemme me ajattelisi, että sillä henkilöllä, joka tuo sanoman, olisi mitään tekemistä asian kanssa sen enempää, kuin, että hän tottelee Jumalaa ja Hänen tahtoaan. Jonkun on se tehtävä. Kukaan meistä ei ansaitse sitä; ja me tunnustamme, ettemme me ole sen arvoisia. Mutta Sinun armosi on luvannut sen, ja Sinun Sanasi ovat totta.

Minä muistan tuon pikkupojan, joka luki Aimee Semple McPhersonista, ja siitä kritiikistä, jota me… saimme lukea lehdistä, että hän väitti parantavansa ihmisiä. Miten me saimmekaan todeta, kuinka valheellinen se väite oli. Ja me luimme, ja olimme kuulleet monista suurista: tri. Picesta ja F. F. Bosworthista ja suurista pyhistä, jotka elivät ennen tätä

päivää. Ja nuo kaikki näkivät ja profetoivat tulevasta ajasta, jolloin seurakunta saisi suurempia merkkejä kuin ennen siitä, että sen Vapahtaja on läsnä sen keskellä.

49 Oi Herra, kuule minua ja vastaa minun nöyrään pyyntööni; kun minä rukoilen, Herra, että miehet ja naiset täällä ja missä vain, ja ihmiset, jotka ovat kokoontuneet tänne, etteivät he ajattelisi, että kyse on vain jostakin yksinkertaisesta miehestä, vaan että he huomaisivat, että kyse on Jumalan lupauksesta, että Jeesus tuotaisiin julki tänä pakanoiden aikana, niin kuin Jumala [Hän] teki juutalaisille ja samarialaisille.

Sillä me olemme sanoneet, että Hän oli silloin Korkein, ja kun Hän toimii, Hänen on toimittava samalla tavalla joka kerran. Me ymmärrämme, oi Herra, että koska olemme rajallisia, me voimme luvata, emmekä sitten kykenekään toteuttamaan. Mutta Sinä, oi Herra Jumala, et voi luvata ja olla sitten kyvytön täyttämään lupausta, sillä Sinä olet Jumala. Sinä olet ääretön ja Sinä tiedät kaiken.

50 Ja me rukoilemme, että Sinun Henkesi voitelisi ihmiset niin, täällä Angelus Templessä ja ne, jotka ovat tulossa tänne, että tulisi vanhanaikainen Pyhän Hengen vuodattamisen herätys iskisi tähän paikkaan; tulkoon se metodistien, baptistien, presbyteerien ja kaikkien elävän Jumalan seurakuntien hyödyksi. Ja tulkoon siitä herätys sinne ja tänne täällä Länsirannikolla niin, että kirjaimellisesti kymmenet tuhannet tulisivat Herran Jeesuksen luo.

51 Herra suo, että me, Angelus Temple, saisimme tämän suuren annoksen, tällä tulevalla viikolla ja näissä tulevissa kokouksissa, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä ja Hänen tähtensä. Aamen. Nyt, Herra teitä siunatkoon. Kuinko moni, ennen…